

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י'
מבערגיר ועני (6)
גליון 118

שבת שלום, קוראים יקרים!

"והבחור הנ"ל היה דרכו לילך בכל יום ועשה לו סימן בשלשה אילנות". כאן, בסוף המעשה מתחילים להבין מעט בגדלתו ונקדתו הטובה של בן הבערגיר, שאף על פי שכבר נראה שהתיאש לגמרי מלחזור לישוב, וכבר טוב לפנאו לבלות במדבר מספר ימי חייו, עדין הוא הולך יום בבעקביות, ומחפש את הכתב תחת שלושה אילנות. הוא לא ידע היכן הכתב, לכן עשה מה שהיה יכול לעשות לפי בחינתו. "וכשהיה חוזר משם, היה בא עם עינים בכויות מחמת שהיה בוכה". כאבו הגדול ודמעותיו מלמדים אותנו שבתוך תוכו הוא לא התיאש, עדין היתה לו אמונה שימצא את הכתב, ולכן בכה כל כך ונחל מפח נפש כשלא מצא.

אפשר ללמד מכן הבערגיר התחזקות עצומה, שאף על פי שיש דברים שאנו רחוקים מהם עדין, וזה לא נראה כלל שנזכה להגיע אליהם אי פעם, איך נדע שלא התיאשנו? איך נבדק אם אנחנו עדין מציתים לצדיק שצעק "געוואלד זייט אייך נישט מיאש"? התשובה היא פשוטה: נבדק את עצמנו האם זה כואב לנו, האם אנו בוכים להשי"ת לפעמים על

רחוקנו מאותו דבר שבקדשה שאנו רוצים כל כך. בתוך כאב הרחוק, ומורת הרוח מעצמנו יש חזק גדול, אני עדין מאמין! לא התיאשתי! אף על פי שאני נופל כל כך הרבה, ונראה שאני רק נסוג לאחור, אני עדין רוצה! אני מנסה עוד פעם! ולכן כל כך כואב לי, כי לצערנו כשהיודי מתיאש לגמרי ח"ו הוא מאבד את הרגש לכל הענין, וכבר לא בוכה ומצטער על חסרונו, כי זה כבר לא אכפת לו...

מוהרנ"ת פותב, שכשרבנו ז"ל היה מדבר אתו על יראת שמים כדרכו, היה שואל אותו אם הוא בוכה... "היה מספר ומשיח עמי מענין יראת השם ואם אני בוכה לפרקים וכו'" (חיי מוהר"ן קצה) כי הבכיה והצער שיש לנו כשלא זכינו להתקדש כראוי, זה סימן על רצוננו הקדוש שעדין פועם בקרבנו.

ואכן, אנו רואים במעשה זה, שעל ידי הנהגה זו, שהלך כל יום לחפש את הכתב, ובכה כשלא מצא, על ידי זה זכה בסוף למצא את הכתב ואת הפלה בת העני, וחזר הפל למקומו הנכון. כי באמת האדם צריך לעשות את שלו, לפי היכלת והפחות שלו, ולה' הישועה.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (6)

שפורה רבנו נחמן מברסלב זיע"א - לשה"ק

שוב התחיל הקיסר להתאנח ולגנח: כמה שיבה רעה ומרה להקיסר הזה, כי שמע, שהיפתתאר שלו נאבדה, והוא נשלח! ויאמר, עוד אותו הבחור: בשביל אכזריותו וגדלותו שלו אבד את עצמו ואת בתו, ואני נשלכתי לכאן; הכל עלידו!

שאלו עוד (הינו הקיסר להבחור): אם היה בא לידך היית נוקם בו? השיב לו: לאו! אדרבא! הייתי מפרנסו ממש כמו שאני מפרנס אותך.

ויתודע הקיסר אליו והודיעו, שהוא בעצמו הוא הקיסר הנ"ל, ומה שעבר עליו וכו'. ונפל עליו (הבחור הנ"ל) וחקקו ונשקו. והיא (הינו היפתתאר, שהיתה גם כן שם, רק שהיתה נדמית לזכר) שמעה כל זאת, מה שאלו מדברים זה לזה.

והבחור הנ"ל היה דרפו לילך בכל יום ועשה לו סימן בשלשה אילנות, כי היה שם אלפי אלפים אילנות, ובקש שם הכתב הנ"ל (הינו בשלשה אילנות מהם) ועשה בהם סימן כדי שלמחר לא יצטרך לבדק ולחפש באלו השלשה אילנות. כלי האי ואולי ימצא אותו הכתב הנ"ל.

וכשהיה חוזר משם, היה בא עם עינים בכויות מחמת שהיה בוכה, כשבקש ולא מצא. שאלו אותו: מה אתה מבקש באלו האילנות, כנ"ל, ואחר כך אתה חוזר ועיניך בכויות?

השיב להם וספר להם כל אותו המעשה, שבת הקיסר שלחה לו כתב וכו', וטמן אותו באלו אילנות, ובא רוח סערה וכו', כנ"ל, ועתה הוא מבקש אולי ימצא.

אמרו לו: למחר, כשתלך לבקש, גלף גם כן עמך, אולי נמצא אנחנו אותו הכתב. וכן היה, והלכו הם עמו גם כן, ומצאה הבת קיסר את אותו הכתב באילן, ופתחה אותו וראתה, שהוא כתב ידה ממש.

וישבו שם אלו הנ"ל יחד, והיו אוכלים ושותים, כנ"ל. והיו מנגנים בכלי שיר, כי כלם היו יכולים לנגן, כי זה קיסר, וכן הם יכלו גם כן לנגן, כנ"ל.

והוא, הבחור הנ"ל, היה הבריה ביניהם, כי כבר היה שם מפבר. והיה מביא להם בשר ואכלו והיו שורפים שם עצים, שהיו יקרים מן זהב פישוב,

והיה אותו הבחור הנ"ל מוכיח להם (לשון הוכחה וברור דברים), שפאן טוב לבלות ימי חייהם כפי הטוב שיש לבני אדם בעולם פישוב, טוב לפניהם לישב פאן לבלות פאן ימי חייהם. שאלו אותו: מה טוב היה לך, שאתה אומר, שפאן טוב יותר לפניה? השיב להם וספר לפניהם מה שעבר עליו שהיה בן בערגיר וכו', עד שבא לכאן, ומה היה לו בזה שהוא בן בערגיר, שהיה לו כל טוב, גם כן יש לו כל טוב. והוכיח להם, שטוב לבלות פאן ימי חייהם.

שאלו הקיסר הזה הנ"ל: השמעת מאתו הקיסר? השיב לו ששמע. שאל אותו על היפתתאר, אם שמע ממנה. השיב לו גם כן: הן. והתחיל הבחור להתרגז ואמר: זה

הרוצח! (הינו אותו הקיסר הנ"ל שדברו ממנו, כי הוא לא ידע, שזה שמדבר עמו הוא הוא הקיסר בעצמו. והיה הבחור אומר בכעס כחורק בשניו עליו ואמר בכעס זה הרוצח). ושאלו (הינו זה הקיסר, שנדמה לאיש אחר, שאל להבחור): מפני מה הוא רוצח? השיב לו: בשביל אכזריות שלו וגסותו באתי לכאן.

שאלו: ואיך? וישב עצמו הבחור, שבכאן אין לו ממי להתירא, והגיד לו וספר לו כל אותו המאדע שעבר עליו. (נראין הדברים, שבתחלה לא ספר לו גוף המעשה, רק שהיה בן בערגיר) שאלו: אם היה זה הקיסר בא לידך היית נוקם בו עכשו? השיב לו: לאו. (כי הוא היה רחמן) אדרבא! הייתי מפרנסו כמו שאני מפרנס אותך.

חֲשֹׁבָה בְּדַעְתָּהּ: אם תגיד לו תכף שהיא היא, כִּשְׁתַּחֲזֹר ותפֹּטט אלו המלבושים ותחזור ליפיה ותהיה שוב יפת־תאר כמקדם יוכל לפל ולגוע, והיא רוצה שיהיה בכשרות פֶּדֶת. והלכה והחזירה לו הכֶּתֶב, ואמרה לו, שִׁמְצָאָה הַכֶּתֶב. ותכף נפל חלשות. והחיו והבריא אותו, והיה ביניהם שמחה גדולה.

אחר־כֵּן אמר אותו הבחור: למה לי הכֶּתֶב? היכן אִמְצָאָה? כי בהכרח היא עִכְשָׁו אֶצֶל אִיזָה מְלָךְ, וְלָמָּה לִי זֹאת? אֲבֵלָה כָּאֵן יָמִי חַיִּי! וְהִשִּׁיב לָהּ הַכֶּתֶב וְאָמַר לָהּ: הֲאֵלֶּךָ הַכֶּתֶב וְתִלְךְ וְתִשְׁאַנְנָה (פי היא נדמית לזכר, כפ"ל) וְרִצְתָּה לִילָךְ.

ובקשה ממנו, שִׁילַךְ עִמָּה גַם־כֵּן, כי הוא בְּוֹדָאֵי יִקַּח אותה, וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא, אֲשֶׁר יְהִיָּה לִי, אֶתֶּן לָךְ חֶלֶק גַּם־כֵּן (הֵינּוּ שֶׁהֵבֵת קִיסָר, שְׁנִדְמִית לְזָכָר, אִמְרָה אֶל הַבְּחֹר, שֶׁלֹּא יָדַע שֶׁהִיא בַּעֲצָמָה הִיא הִיפֹת־תֹּאֵר הַנַּ"ל, שִׁילַךְ עִמּוֹ גַם־כֵּן, וְהוּא בְּוֹדָאֵי יִקַּח אֶת הִיפֹת־תֹּאֵר וְיִיטֵב עִם הַבְּחֹר גַּם־כֵּן). **והבחור ראה, שהוא איש חכם** (הֵינּוּ הֵבֵת קִיסָר, שֶׁאֲנֹו מְדַבְּרִים עָלֶיהָ בְּלִשׁוֹן זָכָר כַּנַּ"ל), **ובודאי ישיג** ויקח אותה, ונתרצה לילך עמו.

והקיסר הנ"ל היה נשאר לבדו, כי הוא היה ירא לשוב אל המדינה, ובקשה ממנו שִׁילַךְ גַם־כֵּן, כי מאחר שהוא ישוב ויקח היפת־תאר, אין לו אימה עוד (פי יחזר המזל) **ויוכל להשיבו גם־כֵּן.**

והלכו אלו השלשה יחד, וּשְׁכָרוּ לָהֶם סְפִינָה. ובאו אל המדינה, שיושבת שם הקיסרית, ובאו אל אותו העיר, שהיא יושבת שם, **והעמידו הספינה,**

וישבה עצמה (בת הקיסר): אם תודיע תכף לאמה, שִׁבֵּאתָה תוּכַל לְגֹוע. וְשִׁלְחָה אֶצְלָהּ בְּאֲשֶׁר שֶׁנִּמְצָא אִישׁ, שִׁיּוֹדַע יְדִיעָה מִבְּתָהּ. אַחֲר־כֵּן הִלְכָה בַּעֲצָמָה וְסִפְרָה לְהַקִּיסְרִית כֹּל מַה שֶׁעָבַר עַל בְּתָהּ, וְסִפְרָה לָהּ כֹּל הַמַּעֲשֶׂה, וּלְבִסּוֹף אִמְרָה לָהּ: וְהִיא גַם־כֵּן בְּכָאֵן. אַחֲר־כֵּן אִמְרָה לָהּ הָאֵמֶת: **אני אני היא,**

והודיעה לה, שְׁגַם הַחֶתֶן שְׁלָהּ, בֶּן הַבַּעֲרָגִיר, הוּא גַם־כֵּן בְּכָאֵן, אֶךְ אִמְרָה לָהּ, שֶׁאִינָה רֹוצָה בְּאִפְנֵי אַחֵר, רַק שִׁיִּשְׁבּוּ אֶת אֲבִיָּהּ הַקִּיסָר לְמִקוּמוֹ, וְאִמָּה לֹא הִיָּתָה מְרֻצִית לָזֶה כָּלֵל, כִּי חָרָה לָהּ עָלָיו מְאֹד עַל שֶׁבִשְׁבִּילוֹ הָיָה כֹּל הַנַּ"ל, אֶךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן הִכְרַחָה לְמִלְאוֹת רְצוֹן בְּתָהּ. וְרָצוּ לְהִשְׁבּוּ וְיִבְקְשׁוּ וְהִנֵּה אֵין הַקִּיסָר נִמְצָא כָּלֵל.

והגידה לה בתה, שְׁגַם הוּא בְּכָאֵן, וְהִיָּתָה הַחֲתָנָה. **והשמחה בשלמות,** וְהַמְלוּכָה וְהַקִּיסְרִית קִבְּלוּ הַזּוּג הַזֶּה וּמְלָכּוֹ בְּכָפָה.

גם אחר־כֵּן לא היה להקיסר הזקן גדלה, כי הכל היה על־ידו. **המאטרס טפחו טפחו אותו על פניו ודחפוהו.**

הבערגיר היה לו גדלה מאד (כי הוא) אבי הקיסר, שהוא העקר בלוט כתיב (בראשית יט): הִהָרָה הַמְּלֵט, הֵינּוּ בַּעֲרָגִיר, וּמִמֶּנּוּ נוֹלַד מְשִׁיחַ, שִׁיבּוֹא בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

יִשְׂרָאֵל הָיָה לָהֶם סִימָנִים בְּמִצְרַיִם (שמות א): "פֶּקֶד פִּקְדוֹתַי" מִי שִׁיאִמַר לָהֶם זֶה הַלְּשׁוֹן, הוּא הַגּוֹאֵל. וְהַדְּבָר תְּמוּנָה: מֵאַחֵר שִׁיּוֹדַעוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל מִזֶּה, אִם־כֵּן מֵהוּ הַסִּימָן? אֶפְשָׁר לֹא נִמְסָר אֶלָּא לְהַזְקֵנִים, וְגַם עַל הַגּוֹאֵל הָאֲחֵרוֹן בְּוֹדָאֵי יֵשׁ סִימָנִים.

מְשִׁיחַ יָגִיד לְיִשְׂרָאֵל כֹּל מַה שֶׁעָבַר עַל יִשְׂרָאֵל בְּכֹל יוֹם וְיוֹם. עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט.

תָּמַר אֲבָדָה גַם־כֵּן הַסִּימָנִים, כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (מְדַרְשׁ רַבָּה פְּרָשֵׁת בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה פ"ה). גַּם כִּשְׁהִיָּתָה יוֹצֵאת לְשִׁירָף, בָּא הַס"מ (הַסְּמ"ד־מ"ם) וְהַרְחִיק מִמֶּנָּה הַסִּימָנִים, וּבָא גְבֻרִיאֵל וְקָרְבָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִדְרָשׁ, וּמִמֶּנָּה נוֹלַד מְשִׁיחַ, שִׁיבּוֹא בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּעֵנֶן הַמְּבֹאֵר בְּמַעֲשֵׂה זֶה, שֶׁכָּל אֶחָד בָּא עִם שִׁיר שֶׁל חֶשֶׁק, וְלִקְצָתָם וְכו', הַנִּמְשָׁל מוֹבָן, שֶׁכְּמוֹ כֵּן כְּפֹה גְדוֹלִים עוֹשִׂים מַה שֶׁעוֹשִׂים, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שִׁירִים וְכִיּוֹצֵא וְרוֹצִים לְהַשִּׁיג תְּכֵלֶת הַמְּבֹקֵשׁ, וְאֵין מִי שִׁיזָכָה לְעַקֵּר הַתְּכֵלֶת הָאֲמֵתִי בְּשִׁלְמוֹת, כִּי אִם הָרְאוּי לָזֶה, וְלִקְצָתָם מְשִׁיבִים עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אוּ מֵאַחֲרֵי הַכֶּתֶל אוּ שְׁמֹרָאִים לָהֶם פְּנִים וְכו', כְּמִבְּאֵר בְּהַמַּעֲשֵׂה הַנַּ"ל, אֶךְ לְסוֹף, הֵינּוּ כְּשִׁמְסִתְלָקִים, מְשִׁיבִים לָהֶם, שֶׁעֲדִין לֹא עָשׂוּ כְּלוֹם וְכו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב שֶׁם בְּמַעֲשֵׂה סוֹף הַתְּשׁוּבָה, שֶׁמְשִׁיבָה הִיפֹת־תֹּאֵר, עַיִן שֶׁם, עַד שִׁיבּוֹא הַמִּנְהִיג הַנִּכּוֹן וְכו'.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס אעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י' (6) (סוף) - מבערגיר ועני

- ח. מה קרה לבן הבערגיר כשנמצא הכתב?
 נפל חלשות
 שמח מאוד
 בכה מרוב התרגשות
- ט. מה עשה בן הבערגיר עם הכתב שנמצא?
 נתנו לקיסר
 השאיר אצלו
 נתנו לבת הקיסר
- י. האם הקיסר הלך עם בן הבערגיר ובת הקיסר?
 נשאר לבדו
 הלך עמהם יחד
 הלך אחריהם
- יא. לאיזה מדינה הגיעו?
 למדינה שהיה שם הבערגיר
 למדינה שיושבת שם הקיסרית
 למדינה שהיה שם הרוצח
- יב. מה שלחה בת הקיסר להודיע לאמה?
 שנמצאה בת הקיסר
 שנמצא איש שיודע ידיעה מבתה
 שנמצא איש שיודע היכן נמצאת בתה
- יג. מה ספרה בת הקיסר לקיסרית בתחילה?
 כל מה שעבר על בתה
 כל מה שעבר על הקיסר
 כל מה שעבר על בן הבערגיר
- יד. למי היה גדולה אחר כך?
 לקיסר
 לבת הקיסר
 לבערגיר
- טו. מה אתה לומד מסיפור זה?
 שאין שום יאוש בעולם כלל
 שבסוף יתוקן הכל

- א. מה עשו המלך והבת קיסר ובן הבערגיר במדבר?
 מנגנים בכלי שיר
 שמחו ורקדו
 שתי התשובות נכונות
- ב. איזה עצים היו שורפין שם?
 עצים שהיו יקרים מן כסף בישוב
 עצים שהיו יקרים מאבנים טובות בישוב
 עצים שהיו יקרים מן זהב בישוב
- ג. מי גילה את עצמו הראשון?
 הקיסר
 בן הבערגיר
 בת הקיסר
- ד. מי התגלה עצמו השני?
 הקיסר
 בן הבערגיר
 בת הקיסר
- ה. בכמה אילנות חיפש בן הבערגיר כל יום את הכתב שקיבל מבת הקיסר?
 בשתיים
 בשלש
 לא ספר
- ו. מה היה עושה בן הבערגיר כשחיפש ולא מצא הכתב?
 התעצב
 בכה
 התחזק
- ז. מי מצא בסוף את הכתב?
 הקיסר
 בן הבערגיר
 בת הקיסר

וְהִיְתָה הַחֲתָנָה. וְהַשְׂמֹחָה בְּשִׁלְמוֹת - בַּהֲצִלָּהָ!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72